

Oredonnik

Cena
egzemplarza
10
groszy

Ilustrowany dziennik narodowy i katolicki

Nr. 17 (84 bis t)

— WYDANIE POŚWIĄTECZNE —

Wtorek, dnia 13 kwietnia 1937

Van Zeeland otrzymał przeszło 3 razy tyle głosów, co Degrelle

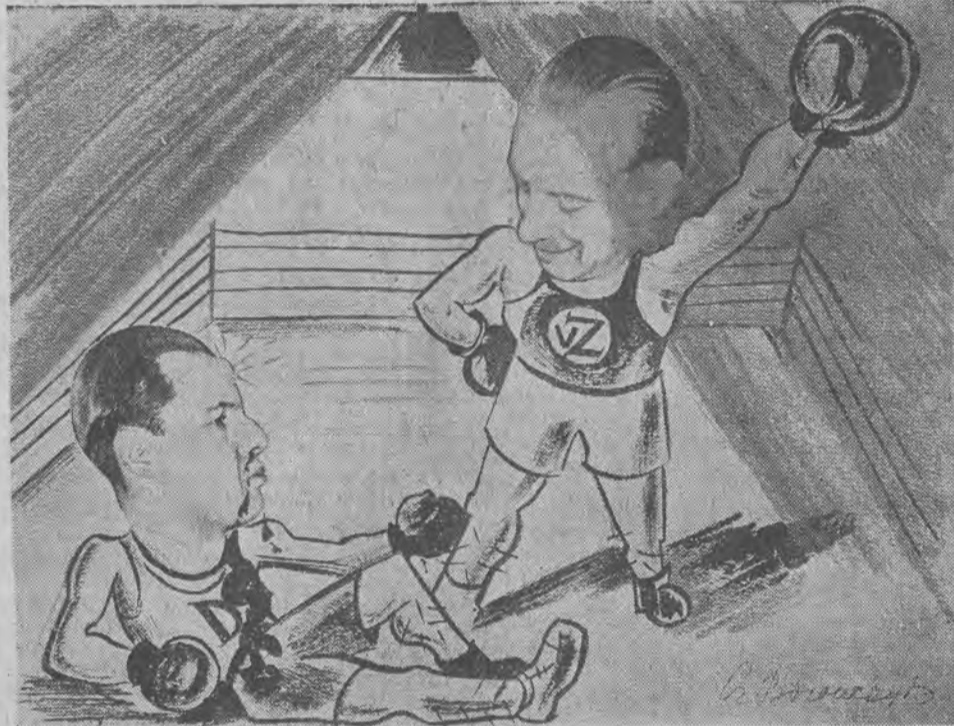
Bruksela (PAT) Kampania wyborcza zakończyła się w sobotę wieczorem zebraniem, na którym przemawiał przywódca rexistów Degrelle. Zebranie to odbyło się na ogół spokojnie. Na ulicach jednak dochodziło do okrzyków i słownych starć pomiędzy zwolennikami Van Zeelanda i Degrelle'a. Przez główne ulice miasta przeszedł pochód mulów i osłów, noszących transparenty z napisem: „Głosuj na Degrelle'a”.

Głosowanie rozpoczęło się w niedzielę o godz. 8-ej rano. Czynnych było 300 biur wyborczych. W pierwszych godzinach głosowania nie zanotowano żadnych zajęć.

Van Zeeland głosował na przedmieściu Boitsfort i stał się przedmiotem owacyj tłumów. Degrelle nie jest wyborcą w okręgu brukselskim, więc nie głosował.

Bruksela (Tel. wł.) W południe powrócił do stolicy, aby wziąć udział w wyborach, król Leopold, który przebywał w Szwajcarii.

Bruksela (PAT) Głosowanie u-

Za co ta sroga kara?

Bukareszt. (PAT) Dziennik urzędowy ogłosił w niedzielę rano dekret królewski, postanawiający, że ks. Mikołaj przestaje być członkiem rodziny królewskiej i traci wszelkie prawa i przywileje, związane z tym charakterem.

Drugi dekret królewski postanawia, że ks. Mikołaj przestaje być z dniem 11 kwietnia 1937 r. członkiem armii a w konsekwencji traci wszystkie prawa i prerogatywy stopni i funkcji, jakie miał w armii powietrznej, lądowej i marynarce.

Bukareszt (PAT) Dzienniki omawiają następstwa zrzeczenia się przez ks. Mikołaja praw członka rodziny królewskiej.

„Curentul” dowiaduje się, że wicepremier Inconletz odwiedził wczoraj ks. Mikołaja, któremu zakomunikował treść dekretów królewskich. W czasie rozmowy książę poinformował wicepremiera o swych zamiarach w związku z nowym stanem cywilnym i o pragnieniu swym osiedlenia się zagranicą. Według dziennika, książę pragnie jakoby zamieszkać we Włoszech. Po spotkaniu z księciem Inconletz udał się do premiera Tatarescu, który był następnie przyjęty przez króla. Król przyjął też gen. Baliffa, administratora dóbr koronnych, z którym omówił sprawę administracji majątków osobistych ks. Mikołaja.

Bukareszt. (PAT) Agencja Radior ogłasza komunikat prezydium rady ministrów, głoszący, że sprawozdania, jakie ukazały się w dziennikach na temat obrad rady koronnej, są tendencyjne, niekompletne, bądź niezgodne z prawdą.

Komunikat stwierdza, że obrady i decyzje rady koronnej znalazły swój wyraz jedynie w urzędowym komunikacie, ogłoszonym po posiedzeniu rady.

W sprawie Egiptu

Montreux. (PAT) Przybyło tu już wielu przedstawicieli mocarstw na konferencję w sprawie zniesienia kapitulacji w Egipcie.

Przewodnictwem honorowej konferencji spoczywa w rękach prezydenta konfederacji szwajcarskiej Motty.

Po przemówieniu inauguracyjnym prezydenta Motty, premier egipski Nahas-Pasza przedstawi propozycje Egiptu, które w formie dokumentu zostaną następnie wręczone delegatom.

kończone zostało o godz. 13-ej. Przebieg dnia był najzupełniej spokojny.

Po zamknięciu biur wyborczych, urny przewieziono do centralnego biura, gdzie przystąpiono do dokonania obliczeń.

W niedzielę napływ wyborców był bardzo liczny, gdyż w Belgii istniał udział w wyborach, a obywatele chcący zamani-

festować swój negatywny stosunek do wyborów, składają białe kartki. Na ulicach panował spokój, tylko w niektórych dzielnicach studenci i młodzież głośnymi okrzykami manifestowali na rzecz Van Zeelanda lub Degrelle'a.

Bruksela. (PAT) Od rana przed lokalem organizacji rexistów zgromadziły się tłumy.

Manifestanci zachowywali na ogół spokój, wznosząc jedynie od czasu do

czasu okrzyki, wrocie rexistom.

Po południu tłum poważnie wzrósł i doszło do starć. Dwóch rexistów odniosło rany. Policja, przybyła kilkoma samochodami, rozpedziła manifestantów i uwolniła obłożonych w gmachu członków organizacji.

Wynik głosowania

Bruksela. (PAT) Ministerstwo spraw wewnętrznych komunikuje oficjalny wynik wyborów: Van Zeeland został wybrany, zdobywając 276.816 głosów (76 pct), podczas gdy Degrelle otrzymał 69.342 głosów (19 pct); kartek białych oddano 18.358 (5 pct).

Wyrok w procesie o bombę

Sosnowiec. (Tel. wł.) W sobotę o godz. 23,30 zakończył się proces o zamach bombowy na obiekty żydowskie. Na ławie oskarżonych zasiadło dziesięciu narodowców.

Wynik rozprawy jest następujący: Skazano Józefa Hincyngera na 1 rok i 6 mies. więzienia, Henryka Zawadzkiego na 8 miesięcy więzienia i B. Grudniewicza na 9 miesięcy więzienia. M. Cieślak, J. Śmieszek, Ciesielski, Wojciechowski, Kularski, Karoliński zostali uniewinnieni. Prokurator zapowiedział apelację.

Do sprawy powołano 42 świadków.

Przejażdżka Ojca św.

Citta del Vaticano. (PAT) Po raz pierwszy po przebytej chorobie Ojciec święty odbył w niedzielę rano przejażdżkę samochodową po ogrodach watykańskich.

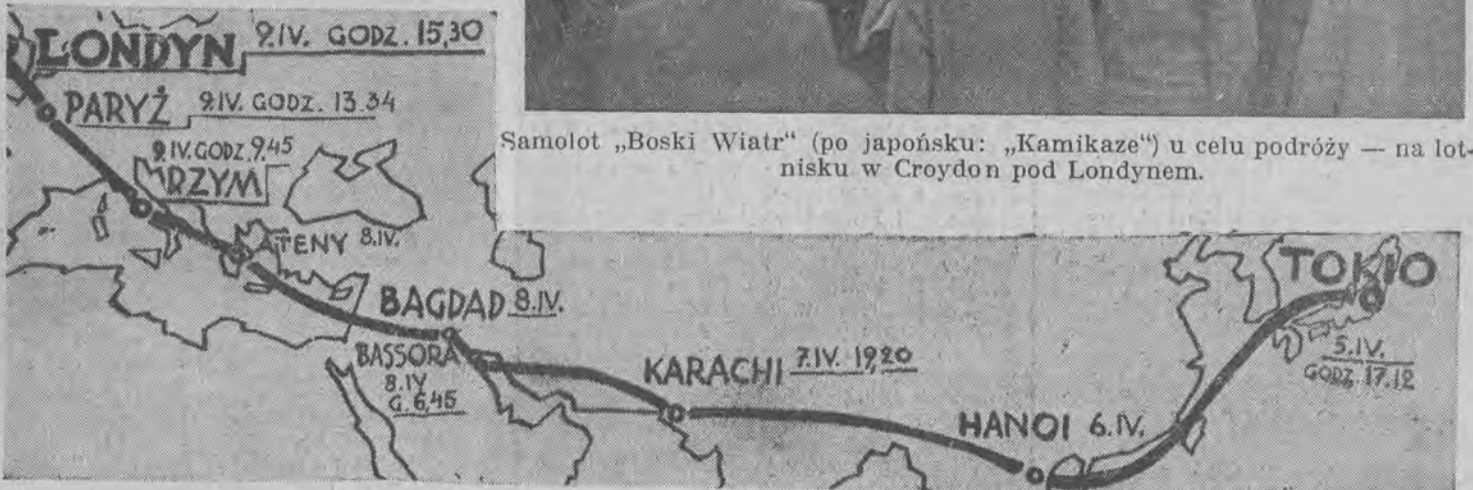
16 tysięcy km w 94 godzinach

Jak już donosiliśmy, japoński pilot Masaaki Jinuma na samolocie „Boski Wiatr” przebył w niespełna czterech dobach 16 tysięcy kilometrów, dzieląc stolicę Japonii od stolicy Wielkiej Brytanii. Start nastąpił w Tokio w ubiegły poniedziałek o godz. 17,12. Etapami lotu były miejscowości: Hanoi w Tonkinie, Karachi w Indiach Angielskich, Bassora nad zatoką perską, Bagdad, Ateny, Rzym i Paryż.

Jak podaje Havas, lotnicy japońscy samolotu „Kamikaze” (Boski Wiatr) opuszczą Londyn dopiero po koronacji, zabierając z sobą film koronacyjny. Film ten byłby wyświetlany w kinematografach w Tokio w 4 dni po uroczystościach koronacyjnych w Londynie.

Samolot „Boski Wiatr” (po japońsku: „Kamikaze”) u celu podróży — na lotnisku w Croydon pod Londynem.

Trasa rekordowego lotu Tokio — Londyn w 94 godz. 18 minut!

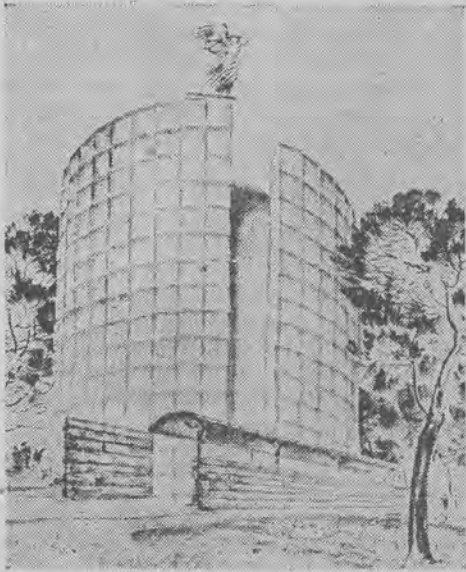
Udział Polski w wystawie paryskiej

Lokomotywy polskie i wagony są już w Paryżu — W dniu 28 czerwca będzie grał Paderewski

Paryż, 8 kwietnia.

Bez względu na to jak dalece słusznymi są pogłoski o odroczeniu terminu otwarcia tegorocznej Wystawy Paryskiej, moment ten przybliży się z... każdym dniem. Dzisiaj, dla tych co przygotowują swoje eksponaty, obójnym się staje, czy mają być gotowi na pierwszego czy na 22 maja, gdyż najpoważniejszą dla nich trudnością jest złapanie wolnego miejsca w rozkładach kolejowych, ażeby móc owoc swej pracy w ogóle dostarczyć na miejsce.

To też niektóre eksponaty wysyła się już dzisiaj, i to nie tylko z Polski, ale także i z innych krajów. Polskie wagony i parowozy są już w Paryżu, a uprzedziły nas w dostawie swych

Szkic pawilonu w ogólnej sylwecie.

taborów Niemcy i Italia. Pośpiech był konieczny, gdyż pokaz kolejnictwa odbywać się będzie na Dworcu Inwalidów, który na czas wystawy przekształcono na halę wystawową i po wstawieniu do wewnątrz wagonów, rozebrano tory, względnie przykryto je podłogą, a wjazdy zamurowano.

Podobnie rzecz się ma i z innymi wystawami, gdyż jak wiadomo, poszczególne kraje nie występują wyłącznie w ramach własnych pawilonów, ale uczestniczą w pokazach zbiorowych, których będzie przeszło osiemdziesiąt!

Polska ograniczyła swój udział do kilkunastu punktów i o tym postaram się napisać w najbliższej przyszłości, poświęcając jedynie w tej chwili kilka słów sprawie widowisk i koncertów, o których pewne wiadomości przeniknęły drogą telegraficzną do dzienników.

I tak wiosenny cykl koncertowy już ustalono. Rozpocznie go w dniu 30 maja koncert chóru katedralnego poznańskiego pod dyrekcją ks. dr. Gieburowskiego. Następnie dnia 14 czerwca grać będzie wraz ze swym zespołem Wanda Landowska. Obydwa te koncerty poświęcone będą starej muzyce polskiej. Dzień 28 czerwca stanowić będzie datę szczególnie uroczystą, gdyż przeznaczony został na recital Szopenowski, a przy fortepianie zasiądzie Ignacy Paderewski. Znamięty nasz rodak, wielki patriota i obywatel, przez cały czas przygotowawczych odnosił się do nas z wielką życzliwością, okazując wyjątkowe zainteresowanie, służąc radą i wskazówką, aż wreszcie ulegając naszym prośbom, zgodził się uświetnić polskie uroczystości muzyczne swym osobistym udziałem. Zbyteczną zaznaczać, jak wielkie wrażenie zrobiła w Paryżu wiadomość o tym, że Paderewski będzie grał! Po nadejściu wiadomości do dzienników, ze wszystkich stron zwracano się do biura naszego komisarjatu, aby sprawdzić czy tak jest istotnie, a gdy wiadomość okazała się prawdziwą, natychmiast posypały się prośby o zarezerwowanie miejsc. Możemy już dzisiaj mieć całkowitą pewność, że koncert Paderewskiego, zamieni się w wielką manifestację na cześć naszego znakomitego rodaka, w manifestację uczuć przyjaźni polsko-francuskiej.

Czwartym z kolei i ostatnim koncertem sezonu wiosennego będzie występ Artura Rodzińskiego, który poprowadzi orkiestrę paryską. Solistką wieczoru będzie Ewa Bandrowska-Turska. Koncert ten odbędzie się 30 czerwca, a więc w dwa dni po koncercie Paderewskiego

Zważywszy, że obydwaj koncerty odbędą się bezpośrednio niemal po zakończeniu londyńskich uroczystości koronacyjnych, należy się spodziewać olbrzymiego napływu doborowej publiczności.

Sezon jesienny zapowiada się również ciekawie, jednak nie podobna już dzisiaj mówić o terminach, gdyż te ulec mogą kilkakrotnym zmianom.

Ilość polskich wieczorów będzie na jesieni pokątniejsza, gdyż przybędą jeszcze pokazy baletu polskiego, które zapowiadają się szczególnie interesująco. Przewiduje się wystąpienie orkiestry polskiej, śpiewać będzie Jan Kiepura, zwrócił się również do Józefa Hofmana, słowem, snujemy plany i marzenia, zaś „apetyt rośnie wraz z jedzeniem”, jak to słusznie uważają Francuzi!

Zbliżający się termin otwarcia wystawy, zaznacza się ruchem w warszawskich pracowniach artystycznych. Główne dzieła sztuki, przeznaczone do tzw. sali honorowej już się pakują w skrzynie i lada dzień tutaj przybędą.

Są to w pierwszej linii posągi: Bolesław Chrobry Zofii Kamińskiej, Władysław Jagiello i Adam Mickiewicz Belofa. Mikołaj Kopernik Ksawerego Dunikowskiego, Tadeusz Kościuszko Franciszka Strynkiewicza i Józef Piłsudski prof. Tadeusza Breyera. Oprócz tych posągów, przeznaczonych do wnętrza pawilonu wykończono już postać „Polonii Restituta”, kutą w blaszce miedzianej przez Masiaka dla ozdoby szczytu pawilonu. Tym samym transportem pojedzie do Paryża kapliczka Alchimowicza, również całkowicie wykończona.

Gotowe do wysyłki, zapakowane,

są obydwaj plafony. Wielki o 100 metrach kwadratowych powierzchni dla sali honorowej, malowany przez Kowarskiego i Sokołowskiego, oraz mniejszy, pozłocisty plafon portyku Bolesława Cybisa.

Warsztaty „Ładu” i „Inicjatywy” wykończają gigantyczny obraz haftowany Mieczysława Szymańskiego, przedstawiający „Apoteozę Sobieskiego”. Jedną z części: „Spotkanie króla z cesarzem” już wykończona całkowicie, budzi powszechny zachwyt. Obok „Kościuszki” Strynkiewicza, będzie to niewątpliwie jeden z najpoważniejszych atutów naszej wystawy.

*

Rozmiary tego listu nie pozwalają mi zbyt długo rozwodzić się nad szczegółami, których z natury rzeczy musi być wiele, gdy się zważy, że ponad pięćdziesięciu artystów było zajętych nad przygotowaniem naszej wystawy, a teraz przystępujemy do podsumowania wyników ich pracy. Nie mógłbym już dzisiaj w pełni ocenić rezultatu, czas to pokaże a opinia zakwalifikuje. Jednego wszakże jestem pewien całkowicie: tego że krótki termin jakim rozporządzano, nie został zmarnowany. Dawno nie widziałem moich kolegów pracujących tak intensywnie i z takim zapałem, a nie baczących na to, iż chuda kieszeń komisarza dość skąpo rozdziela szeleszczące beneficja.

I za to, za tę całkowitą bezinteresowność w służbie dla wspólnego pięknego celu, serdecznie na tym miejscu dziękuję im wszystkim.

Dr Lech Niemojewski.
Komisarz działu polskiego.

Cztery rzeźby dekoracyjne: Władysław Jagiello (p. Belot), Adam Mickiewicz (p. Belot), Tadeusz Kościuszko (p. F. Strynkiewicz), Bolesław Chrobry (p. Trzciska-Kamińska).

Urzednicy pocztowi na wrotkach

Wysiłki czynione w Ameryce w celu oszczędzenia czasu nie ustają. Hasło „speed-up” (spiesz się) jest jednym z naczelných hasel dnia i znajduje zastosowanie we wszystkich działach organizacji państwowej i prywatnej. Ostatnio w Głównym Urzędzie Pocztowym w Waszyngtonie dla przyspieszenia czynności pocztowych wprowadzono oryginalną innowację, polegającą na tym, iż urzędniczy z jednego działu do drugiego przejeżdżają... na wrotkach.

Jeszcze w czasach przedwojennych jazda na wrotkach była modnym sportem; nikomu się wtedy zapewne nie śniło, że znajdzie ona tak praktyczne zastosowanie i stanie się czymś więcej, niż ulubioną zabawką młodzieży szkolnej. Jak się okazuje, amerykańska organizacja w handlu i przemyśle znalazła już liczne zastosowania dla wrotek i w wielu wielkich firmach personel sklepowy używa wrotek celem zapewnienia klientom możliwie szybkiej obsługi.

Prawie perpetuum mobile!...

Inż. Antoni Lancos, Węgier, wynalazł po kilku latach eksperymentowania sprężynę, która dokona rewolucji w przemyśle mechanicznym, o ile sprawdzą się wszystkie nadzieje wynalazcy. Nowy rodzaj sprężyny działa jak perpetuum mobile na małą skalę, a więc założona do patefonu utrzymuje go w ruchu w ciągu kilku godzin bez nakręcania ponownego, założona do zegarka utrzymuje go w ruchu 5 lat (!) bez nakręcania, można też puścić w ruch przy pomocy tej sprężyny dynamomaszynę na przeciąg 12 godzin. Jest to więc tanie źródło energii popędowej. Obecnie dokonywane są w Budapeszcie próby ze sprężyną inż. Lancosa.

Buchalteria obowiązuje i zakochanych

Sąd okręgowy w Wiedniu rozstrzygnął w tych dniach sprawę, której zakończenie jest niejako precedensem dla zdarzających się i gdzieindziej w tym zakresie konfliktów. Niejaką Aleksander B., pozostający chwilowo bez zajęcia, uczeszczał wraz z Anną M. do kawiarni, restauracji itd.

Gdy B. miał pieniądze, co zdarzało się rzadziej, on płacił, gdy nie — co zdarzało się częściej — płaciła p. Anna Kochająca się parę nie miała żadnych konfliktów. Minęło dziesięć lat. Pan B. znalazł zajęcie, ożenił się (z Anną) i zażywa spokoju i szczęścia przy ognisku rodzinnym.

Spokój zakłóca nagła skarga sądowa przeciw p. B., która wniosła dawna jego przyjaciółka, p. Anna, żądając zwrotu 2.000 szylingów, wyłożonych przez nią, jak twierdziła, na wizyty wspólne w kawiarniach i restauracjach. W pojęciu skarżącej sumy te były pożyczką udzieloną p. B.

Sąd stanął na innym stanowisku: uznano, iż sumy wydatkowane podczas wspólnych wizyt w kawiarniach nie mogą być podciągnięte pod rubrykę pożyczek, a przy tym, gdyby tak było i gdyby skarżąca tak właśnie ujmowała ówczesne wydatki, musiałaby je notować dokładnie i posiadać ich spis. Ponieważ nie czyniła tego, a pretensje o zwrot rzekomych pożyczek zgłosiła dopiero po dziesięciu latach, przeto żądanie skarżącej nie oparte jest na żadnej podstawie i zostaje odrzucone.

Stąd wynika, że nawet zakochani w dzisiejszych zmaterializowanych czasach powinni prowadzić buchalterię i kontrolę wspólnych wydatków.

Tresowane konie pociągną karoce królewską

Zaprzęg kąpiących od złota Arabów — W błękitnej karocy — Paradne mundury — 10 000 rododendronów — Płaszcz królewski złotymi szytymi niemi

Przygotowania do uroczystości koronacyjnych w Londynie osiągnęły swój punkt szczytowy. Wszystkie sprężyny zostały poruszone, by z całą dokładnością móc zrealizować bogaty program uroczystości koronacyjnych.

Nie zapomniano również o koniach, które ciągnąć będą wspaniałe karoce monarsze i powozy zagranicznych dyplomatów. Na placu ćwiczeń Aldershot odbywają się dzień w dzień ćwiczenia, w których uczestniczy z górami par świetnie prezentujących się rumaków. Konie zostały sprowadzone ze wszystkich stajni dworskich Anglii i umieszczone w dawnych koszarach ulańskich.

Ćwiczenia, jakie odbywają się przy udziale orkiestry i dzwonek, wyglądają bardzo efektownie. Kąpiące złotem i srebrem arabów, ustalonym według ceremoniału tempem, ciągną lśniące barwami błękitu karoce królewskie. Początki tych prób były bar-

dzo uciążliwe dla służby. Lada drobny przedmiot powodował sploszenie się koni. Stopniowo wprowadzono na pole ćwiczeń zespoły orkiestry, grupy manifestujących żołnierzy, symbolizujących tłum widzów, oraz las chorągwi, które podczas przejazdu karoc będą schylać się niemal do uszu końskich.

Próby te dały bardzo dobre rezultaty i dziś, w miesiąc przed rozpoczęciem uroczystości londyńskich, które z orszaku dworskiego są już prawie w zupełności przygotowane do czekających je obowiązków.

Ciekawość i zainteresowanie publiczności angielskiej są w całości zaabsorbowane szczegółami przygotowań do zbliżających się uroczystości koronacyjnych. Prasa podtrzymuje i podsyca jeszcze to zainteresowanie, podając różne informacje zakulisowe. Tak więc obliczono już, że wyszycia i dekoracje uniformów paradnych dla ofice-

rów wszystkich rodzajów broni w armii angielskiej ułożone jedno obok drugiego utworzyłyby pas długości... 45 kilometrów.

Dekoracje kwiatne będą wymagały olbrzymiej ilości krzewów, tak, iż np. w cieplarniach przygotowano 10.000 rododendronów, których kwiaty w kolorach białym, czerwonym, niebieskim tworzą barwy domu królewskiego.

Koszty tej tylko dekoracji wyniosą z górą 3.000 funtów.

Płaszcz koronacyjny, który zarzuci na ramiona król Jerzy VI w dniu koronacji, jest historyczną szatą, która liczy już 116 lat istnienia i był po raz pierwszy użyty w czasie koronacji Jerzego IV. Wartość tego płaszcza bogato haftowanego i ozdobionego drogiemi kamieniami wynosi 25.000 funtów. Złote nici, którymi przetykany jest płaszcz królewski, zostały sprowadzone w swoim czasie z Japonii, gdyż tylko tam posiadano tajemniczy wyrobu złotych nitki nie czerniejących.

Francuski tydzień = 5 dni pracy + 2 dni świąt

W Paryżu obowiązuje już 40-godzinny tydzień pracy

(Od własnego korespondenta „Orędownika”).

Paryż, 8 kwietnia.

W dniu 5 kwietnia weszła w życie w Paryżu i departamencie Sekwany ustawa o czterdziesto-godzinnym tygodniu pracy. Zauważyć to można od razu po charakterystycznych zewnętrznych objawach. Oto wszystkie sklepy — za wyjątkiem tych, które obsługują sami właściciele lub ich rodzina, — są zamknięte od soboty wieczorem do wtorku rana. Inaczej mówiąc pracownicy mają teraz zupełnie wolną niedzielę i poniedziałek, czyli pozostaje im tylko 5 dni roboczych w tygodniu. Giełda zaś, banki, kasy oszczędności, stowarzyszenia ubezpieczeniowe itp. będą zamknięte od piątku wieczorem do poniedziałku rana.

Jest to niezawodnie wielki, a niektórzy ekonomiści i publicyści twierdzą, że nawet wprost rewolucyjny, przewrót społeczny w życiu narodu francuskiego. Zachodzi tylko pytanie, jakie będą jego konsekwencje?

Nie trzeba być prorokiem, by przewidzieć, że tego rodzaju postanowienia odbiją się poważnie zarówno na życiu wewnętrznym jak i zewnętrznym całego społeczeństwa. Zastosowanie bowiem czterdziesto-godzinnego tygodnia pracy w jednym tylko państwie musi siłą rzeczy spowodować konkurencję zagranicy. Nowe ustawy społeczno - ubezpieczeniowe, jak i płatne wakacje, dalej ogólna i kilkakrotna podwyżka płac, jak również zmniejszenie obrotu handlowego przez zredukowanie godzin produkcji — wszystko to razem spowoduje, że wszyscy, jakie handel i przemysł mogły osiągnąć z dewaluacji franka, zostały „zjedzone” przez podwyżkę cen towarów, nie wytrzymując już w pewnych dziedzinach konkurencji zagranicznej.

Liczni zwolennicy wprowadzenia czterdziesto-godzinnego tygodnia pracy utrzymywali, że w ten sposób da się rozwiązać problem bezrobocia. Robotnicy, czy w ogóle wszelcy pracownicy będą mniej godzin zajęci, dzięki

czemu znajdzie się miejsce dla innych. Tymczasem rząd może na podstawie uchwalonych reform zniechęcić przedsiębiorstwa do zredukowania dnia roboczego, ale nie może przecież ich zmusić do angażowania nowych pracowników. Za wyjątkiem też takich instytucji jak autobusy, kolej podziemna, czy żelazna, prywatne przedsiębiorstwa zostały zmuszone do ograniczenia ilości dni roboczych. Na angażowanie zaś nowych pracowników nie pozwala im przede wszystkim stan ich kas. Obciążenie jest już i tak wielkie. Przewiduje się, iż wprowadzenie w życie czterdziesto-godzinnego tygodnia pracy spowoduje nowe 20 procentowe podrożenie życia.

Dla ciekawych przytoczę kilka cyfr. Cena litra wina zwyczajnego, bez żadnej etykiety, czyli takiego, jakie pije właśnie robotnik, podskoczyła z 2,10 na 3 frs.; pary zwyczajnych pończoch z 12 frs. na 17 frs.; książki np. z 18 na 25 frs.; materiały droższe o 60 pct; czasopisma wreszcie, które w maju 1936 r. kosztowały 25 cent. za numer, od 10 b m. będą kosztowały 40 cent. itd. Rezultat: ludzie ograniczają zakupy do minimum, znaszają ubrania do ostateczności. Robotnik nie osiągnął wobec tego żadnej korzyści z przyznanych mu podwyżek, a bezrobotni nie znajdują więcej pracy. Reformy społeczne socjalistycznego rządu premiera Bluma nie wychodzą więc nikomu na korzyść, chyba tylko nienawiści klasowej, w imię której zresztą zostały podniesione.

Nowa ustawa zmieniła niemalże ożywione oblicze Paryża, zwłaszcza jego centrum. W poniedziałek też miało się wrażeń niedziel. Wszystkie wielkie magazyny jak „Printemps”, „Galeries”, „Lafayette”, „Louvre”, „Bon Marché” pozostały przez dzień cały uśpione za żaluzjami. Zdarzały się wypadki, że osoby nie czytające dokładnie dzienników próbowały dobić się do nich. Tu i tam tylko jakiś skład był otwarty, ponieważ sam wła-

ściciel usługiwał. Jeden z nich wręcz mi oświadczył: „Zupełnie pozbędę się płatnych pomocników; mam 6 dzieci, z tego dwoje może mi pomagać. Zapowiedziałem im już, że od kwietnia pracujemy razem, bo inaczej musiałbym zamknąć przedsiębiorstwo”.

A więc handel rodzinny. Kto wie, może przyczyni się on do zacieśnienia węzłów rodzinnych!

Ale oto i inne jeszcze, że tak powiemy, moralne skutki, jakie może pociągnąć nowe prawo przez to, że np. mąż pracując w banku, wolny jest w sobotę, a żona pracując w wielkim magazynie, wolna jest w poniedziałek. W licznych fabrykach zresztą podnoszą głos krytyki robotnice, świadome, że mężowie zużyją te wywczas na pobyt u „bistro”, czyli w wyszynku tracąc tam pieniądze. W kawiarniach bowiem 40 godzinny tydzień nie jest zastosowany.

Tak oto przedstawia się w życiu ta reforma. Dawniej praca uszlachetniała człowieka. Ambicją jego było jak najwięcej pracować. Dziś pewne teorie głoszą, iż należy osiągnąć maksimum wynagrodzenia za minimum trudu. Na kim skupi się to jednak w ostateczności? Niewątpliwie na wszystkich warstwach społeczeństwa, a więc i na robotniczych, prowadzonych na manowce przez międzynarodowych prowodyrów.

I. B.

Rozwiązanie zagadnienia nie jest łatwe

Paryż. (PAT) Jednym z najtrudniejszych zagadnień chwili bież. we Francji stała się realizacja 40-godzinnego tygodnia pracy.

Premier Blum w przemówieniu piątkowym oświadczył, że wyobrażał sobie tę reformę w ten sposób, iż 40-godzinny tydzień pracy podzielony zostanie na 6 dni i że tylko pod presją związków zawodowych zgodził się zaakceptować ich postulat, który te 40 godzin rozkłada na 5 dni w tygodniu, stwarzając

dwa dni świąteczne.

Wykonanie tej reformy, wprowadzanej stopniowo w poszczególnych dziedzinach przemysłu i handlu, wywołuje coraz większe trudności. W ciągu ostatniego tygodnia banki oraz wszystkie instytucje przemysłowe i handlowe we Francji zwróciły się z memoriałem do rządu i parlamentu. Komisja izby dla handlu i przemysłu, po dłuższej dyskusji, uznała za konieczne przeprowadzenie zmian w ostatnio wydanych zarządzeniach. Ostateczne postulaty swoje komisja ma sformułować w przyszłą środę, po wysłuchaniu wyjaśnień ministrów handlu, pracy i spraw wewnętrznych.

Ministerstwo pracy wydało narazie okólnik, polecający, aby nie przestrzegano zbyt rygorystycznie dotychczasowych przepisów, nakazujących zamknięcie sklepów paryskich w sobotę lub poniedziałek. Reforma obecnych zarządzeń pójdzie prawdopodobnie w kierunku wprowadzenia kolejnych zmian wśród pracowników, co pozwoliłoby na nieprzerwaną pracę instytucji w ciągu 6 dni w tygodniu, z tym, aby każdy z pracowników jednocześnie miał prawo do pełnych dwóch dni wypoczynkowych.

Sektor wiejski OZN

Warszawa. (Tel. wł.) Został ogłoszony oficjalny komunikat o utworzeniu tzw. sektora wiejskiego „Ozonu”. Kierownictwo powierzono senatorowi gen. Galicy, a w skład zarządu wchodzi 13 osób, m. i. są to: ks. Bliziński, prof. Bystron, sen. Gwiżdż, poseł Jedynak, były wiceminister płk. Lechnicki, poseł Łazarski, sen. Róg, poseł z Wołynia Suchorzewski, b. poseł Talarczak. Widać z tego zestawienia, że są to albo obecni działacze obozu prorządowego, albo dawniejsi działacze B. B.

Z Komisji Kontroli Cen

Warszawa. (PAT). Komisja Kontroli Cen obradowała w sobotę nad środkami zmierzającymi do obniżki cen mąki, pieczywa i kaszy. Z odpowiednimi wnioskami Komisja wystąpi do właściwych ministrów. Ponadto Komisja omawiała sposoby realizacji uchwały Rady Ministrów w sprawie dodatkowego importu kukurydzy.

Sprawa wyborów w Bieniakoniach

Warszawa. (Tel. wł.) Najwyższy Trybunał Administracyjny rozpatrywał zażalenie członków zarządu gminy Bieniakonie koło Lidy oraz wniosek o unieważnienie wyborów zarządu gminy. Skarga opierała się na zarzucie, że wójt usiłował przekupić dwóch radnych. Najwyższy Trybunał Administracyjny stanął na stanowisku, że usiłowanie przekupstwa nie jest samo w sobie jeszcze przekupstwem i odrzucił skargę gminy Bieniakonie. (w)

Wyrok śmierci

Lwów. (PAT.) W sobotę wieczorem ogłoszony został przed Sądem Prziśięgłym wyrok przeciwko mordercom dwójga starszusków, małżonków Friedmannów w Janowie, napadniętych w celach rabunkowych. Osk. Chawałko skazany został na karę śmierci przez powieszenie, zaś osk. Mysak na dożywotnie więzienie. Dwu innych oskarżonych uniewinniono.

Nagrodzony twór dramatyczny

Warszawa. (PAT.) W tych dniach odbyło się pod przewodnictwem Wacława Grubińskiego posiedzenie jury dorocznej nagrody literackiej im. Leona Reynela. Tegoroczny zespół sądu konkursowego tej tak głośnej już nagrody stanowili pp. Jerzy Szaniawski członek P. A. L., Adam Grzymała - Siedlecki, Zdzisław Kleczyński (z ramienia Związku Autorów Dramatycznych), Stanisław Miłaszewski — jako krytyk, Bolesław Gorczyński i Janusz Warnecki (jako dyrektorowie teatrów). Sekretarzem był p. Stanisław Miłaszewski.

Nagroda im. Leona Reynela przypada autorowi najlepszej w roku nowej, po raz pierwszy granej w Warszawie polskiej sztuki teatralnej. W tym roku teatry warszawskie wystawiły tylko 4 (wyraźnie: cztery!) nowe sztuki polskie: „Jubileusz mistrza” Wincentego Rapackiego, „Ryk byłego lwa” Brunona Winawera, „Dowód osobisty” Marii Jasnorzewskiej i „Lato w Nohant” Jarosława Iwaszkiewicza. Uchwała jednomyślną nagrodę postanowiono przyznać p. Jarosławowi Iwaszkiewiczowi.

Pod Madrytem zacięte walki

Na ofensywę wojsk czerwonych powstańcy odpowiedzieli kontratakami i bombardowaniem miasta

Paryż. (PAT). Agencja Havasa donosi z Madrytu: Na froncie madryckim trwają zacięte walki. W ciągu dnia powstańcy skutecznie ostrzelali domy położone w dolinie rzeki Manzanares. Wielu rannych odwieziono stąd do szpitali. O godz. 17.30 oddziały powstańcze przeszły na całym froncie do kontrataku, wykorzystując wszelkie środki będące do dyspozycji. Szczególnie energiczne natarcie rozwija się na Casa del Campo. Samoloty rządowe zrzuciły na umocnienia powstańcze wiele ton materiałów wybuchowych. Z dotychczasowego rozwoju wydarzeń nie można jeszcze snuć przewidywań co do wyników walki.

Madryt. (PAT). Dowódca obrony Madrytu gen. Miaja oświadczył, że w Casa del Campo trwają zacięte walki. Wojska rządowe utrzymały ini-

cyjatywę w ręku i zajęły betonowe fortyfikacje.

Paryż. (PAT). Havas donosi z Madrytu: Lotnictwo rządowe bombardowało wczoraj wzgórze Gabaritas, okolice Casa del Campo oraz Cerro de Benito na odcinku Escorialu. Na tym odcinku wojska rządowe dokonały wypadu i poprawiły swe stanowiska.

Na froncie baskijskim powstańcy idą naprzód

Paryż. (PAT). Havas donosi z Witorria: Ofensywa na froncie baskijskim trwa. Wczoraj powstańcy zajęli wzgórze dominujące nad całą niziną baskijską. Zajęte zostały góry Ascension, Muro, San Adrian, Mont Jacinto, Maroto de Albertia, Gorbea oraz przełęcze Urquiola i Barazar.

Madryt. (PAT). Agencja Havasa donosi z Bilbao, że samoloty powstańcze obrzuciły w piątek rano

bombami miejscowości Arigarriaga, Galdacano, Osansola i Miravalles. Wywołane szkody są stosunkowo duże.

„Hood” płynie na północ

Londyn. (Tel. wł.) Jak donosi Reuter z Gibraltaru, największy okręt wojenny świata, angielski pancernik „Hood” (42 000 t) opuścił w sobotę Gibraltaru.

„Hood” skierował się w kierunku północnego wybrzeża hiszpańskiego.

General de Llano zaprzecza

Sewilla. (PAT) Gen. Queipo de Llano zaprzeczył wiadomościom, podawanym przez rozgłoszenie rządowe, na temat rzekomych sukcesów na odcinku Penarroya, gdzie w rzeczywistości wojska rządowe doznały, według słów generała, niepowodzenia. Następnie generał oświadczył, że na froncie madryckim wojska rządowe nie odniosły żadnego zwycięstwa. W dalszym ciągu tego przemówienia, generał zaprzeczył wiadomościom, pochodzącym z Gibraltaru, jakoby rodzina jego wsiadła na okręt, udający się do Anglii.

Nowe bombardowanie Madrytu

Madryt. (PAT) Ciężka artyleria powstańcza rozpoczęła w niedzielę bombardowanie Madrytu o godz. 10.45. Około 15 pocisków padło na domy, położone wokół najwyższego gmachu stolicy — centrali telefonicznej. Ulice wokół tego gmachu są poważnie zniszczone.

Liczba ofiar dotychczas nie jest znana. Koło południa bombardowanie ustało. Grand Vía, jedna z głównych ulic, została silnie uszkodzona. Jeden z ostatnich pocisków zabił dwie przechodzące kobiety, a trzy inne ranił.

Rząd japoński zapowiada reformy

Wpływ kół wojskowych na politykę będzie miał formy prawne

Tokio (PAT). Rząd japoński opublikował swój program w związku z wyborami. Komunikat zapowiada: 1) Reformę ustroju w kierunku ducha narodowego, co oznacza przystosowanie ustroju wychowania do specyficznie japońskiego pojęcia istoty monarchii i prawa. 2) Utworzenie przy radzie ministrów najwyższej rady, która będzie decydowała o najważniejszych posunięciach politycznych; do rady tej wejdą liczni przedstawiciele armii i marynarki i w ten sposób wpływ czynników wojskowych na politykę będzie miał formę legalną. 3) Polityka zagraniczna będzie prowadzona na podstawie zjednoczonej wo-

li rządu i narodu. 4) Wzmocnienie pogotowia obronnego. 5) Usprawnienie administracji w drodze reformy ordynacji wyborczej i regulaminu obrad parlamentarnych. 6) Utworzenie ministerstwa lotnictwa. 7) Wzmożenie zdolności wytwórczych w drodze uporządkowania przemysłu, popierania produkcji metali i płynnego paliwa oraz kontroli nad przemysłem elektrycznym. 8) Pomoc dla rolnictwa. 9) reformę podatkową, poprawę bilansu handlowego, stabilizację kosztów utrzymania, wprowadzenie ubezpieczeń społecznych i popieranie emigracji.

Zajścia antyżydowskie w Zambrowie przed Sądem Apelacyjnym

Warszawa (Tel. wł.) W Sądzie Apelacyjnym znalazła się sprawa o zajścia antyżydowskie w Zambrowie we wrześniu ub. roku.

Podczas jarmarku 1 września ub. r. na rynku zebrali się większa grupa chłopów, którzy zaczęli przewracać stragany żydowskie i niszczyć leżący na nich towar. Również poraniono wówczas kilku Żydów i zdemolowano dwa mieszkania żydowskie.

Policja dokonała na miejscu aresztowań, zatrzymując ogółem 10 osób pod zarzutem udziału w zajściach. W liczbie tej znalazł się właściciel składu spożywczego na rynku zambrowskim Tadeusz Luba. Łubę, który swego czasu był prezesem miejscowego oddziału B. B. W. R., aresztowano jako podejrzanego o zorganizowanie napadu na stragany żydowskie i o kierowanie tłumem chłopów.

W pierwszej instancji sąd skazał 6 osób na kary od 6—10 miesięcy więzienia, Łubę zaś i trzech oskarżonych uniewinnił. Od wyroku Sądu Okręgowego założył skargę apelacyjną prokurator, domagając się uznania winy uniewinnionych. Również i obrona za-

Naiwne broszury po 20 zł

Warszawa (Tel. wł.) Władze śledcze w Warszawie otrzymały doniesienie, że do różnych firm nadsyłane są naiwne w treści broszury pt. „Walka z komunizmem”, za które specjalni inkasenci pobierają duże sumy.

Istotnie broszury takie wysyłano, po czym zgłaszał się inkasent i okazując pokwitowanie firmy „Biblioteka dobrej książki” pobierał za broszurki od 20—40 złotych. Zwykle inkasenci tłumaczyli firmom, że chodzi rzekomo o akcję antykomunistyczną.

Władze zainteresowały się sprawą sprzedaży naiwnych w treści broszurek i ustaliły, że organizatorem imprezy jest niej. Władysław Bogdanowicz, współnikiem zaś Paweł Bogdziewicz. Bogdanowicza aresztowano, przeciwko zaś Bogdziewiczowi wszczęto dochodzenia.

Tajemnica pracowni grawerskiej

Warszawa (Tel. wł.) Władze śledcze w Warszawie wykryły ostatnio obliczoną na milionowe obroty fabrykę fałszywych pieniędzy, której jednym z udziałowców był dyrektor poważnej spółki komandytowej w stolicy.

Nie tak dawno w domu przy al. Jerozolimskich nr 27 wynajął na pracownię grawerską sklep w podwórzu niej. Jerzy Wieszyński. Wkrótce po zajęciu lokalu Wieszyński przystąpił do podziału sklepu na dwie części. W jednej z nich urządził pracownię grawerską, w drugiej postawił łóżko jakoby dlatego, aby zawsze ktoś nocował w lokalu i pilnował go przed złodziejami. W rzeczywistości jednak łóżko to miało zakrywać wejście do tunelu, prowadzącego do piwnicy, gdzie Wieszyński wraz ze współnikami urządził fabrykę fałszywych pieniędzy.

Po sprowadzeniu częściami z zagranicy wielkiej sztancy, zainstalowano ją w piwnicy, zgromadzono po-

apelowała do Sądu Apelacyjnego o wyrok uniewinniający dla zasądzonych na więzienie.

Sąd Apelacyjny oddalił jednak skargę prokuratora, uniewinniając dodatkowo trzech oskarżonych.

Wykrycie warsztatu fałszywych 10 złotych

Gdynia. (Tel. wł.) W Gdyni wykryto szajkę fałszerzy, która od dłuższego czasu bezkarnie zajmowała się podrabianiem monet 10-złotowych. Siedzibą szajki były okolice Luzina w powiecie morskim. Tamże w lesie znajdowała się „mennica”, wyposażona w przyrządy do wyrabiania monet. Do wyrabiania fałszywków służyły precyzyjnie wykonane sztance z miedzi w stalowej oprawie, do wykonywania zaś monet służyły specjalne obrabiarki, którymi też bardzo zgrabnie rzeźbiono

Aresztowanie wyrotowców w Gdyni

Gdynia. (Tel. wł.) Na dzień 1 maja żywiły socjalistyczne i komunistyczne planowały urządzenie manifestacji, która przewidywała by wszystkie dotychczasowe. W związku z tym przybyło do Gdyni kilku zamiejscowych agitatorów, przeważnie Żydów, którzy już teraz czynili przygotowania do tych wystąpień. Urządzona obława przez policję doprowadziła do ujęcia wybitnych działaczy wyrotowych w liczbie 15 osób.

Aresztowania te wskazują w dosadny sposób na postępy roboty komunistycznej na polskim wybrzeżu. (p)

Rozłam w ZZZ w Łodzi trwa

Łódź, 11. 4. — W dniu wczorajszym pod przewodnictwem naczelnika wydziału przydziałnego Zarządu Miejskiego J. Barczewskiego odbyło się posiedzenie Rady Okręgowej ZZZ z udziałem przewodniczących, sekretarzy oraz kierowników poszczególnych związków, wchodzących w skład łódz-

trebne metale do wyrobu monet i rozpoczęto produkcję dwuzłotówek ze wzorem okrętu. Monety te pokrywano srebrem i sprzedawano kolporterom po 1 zł za sztukę, podczas gdy fałszerzy kosztowała „produkcja” 50 groszy.

Władze śledcze wpadły wkrótce po uruchomieniu fabryki na trop fałszerzy i wykryły miejsce, skąd rozchodziły się fałszywe pieniądze. Przybyła do grawerni policja śledcza dostała się przez otwór pod łóżkiem do piwnicy, gdzie właśnie szajka zajęta była wyrobem monet. Na miejscu znaleziono oprócz narzędzi do fałszowania pieniędzy jeszcze kilka bloków srebra i innych metali.

Oprócz Wieszyńskiego aresztowano trzech jego współników, których nazwiska z uwagi na dobro śledztwa trzymane są w tajemnicy.

Warto zaznaczyć, że aresztowani zajmują stanowiska w handlu i przemysle i że dotychczas nie mieli nic wspólnego ze światem przestępczym.

Rozparcelowali cudzy las

Warszawa. (Tel. wł.) Oszuści warszawscy raz po raz wynajdują jakieś sposoby, byleby tylko zdobyć trochę grosza. Był czas, że sprzedali kolumnę Zygmunta, tramwaj warszawski, dworzec główny kolejowy w Warszawie, obecnie zaś rozparcelowali cudzy las.

Niejaki Stefan Malicki ogłosił w prasie stołecznej, że sprzedaje za bezcen działki leśne pod wille w okolicy podmiejskiej, przy czym podał adres jednego ze sklepów w śródmieściu stolicy. Właściciel tego sklepu za pewnym wynagrodzeniem skierowy-

wał reflektantów do Malickiego.

Gdy już zebrali się sporo reflektantów na działki, Malicki wspólnie ze znanym oszustem Henochem Rutewiczem wydzierżawili kilka morgów łąki pod Aninem, po czym zawieźli tam amatorów własnych will pod Warszawą. Transakcja doszła do skutku i oszuści zebrali sporo grosza. Oszustwo wydało się wówczas, gdy nabywcy parcel chcieli oparkować swe działki.

Powiadomiona o oszustwie policja zaarrestowała oszustów, pieniędzy przy nich już jednak nie znalazła.

Zjazd wiejskich przedstawicieli okręgu łódzkiego

Łódź, 11. 4. — W niedzielę obradował pod przewodnictwem prezesa okręgu Stronnictwa Narodowego, adw. Kowalskiego zjazd przedstawicieli pracy narodowej na wsi okręgu łódzkiego. Na zjeździe reprezentowane były na-

stępujące powiaty: łódzki, łaski, brzeziński i łęczycki przez 80 z górą przedstawicieli. Po mszy św., odprawionej na intencję zjazdu, obrady toczyły się w lokalu koła śródmieście (Targowa 5).

Obszerny referat polityczny wygłosił delegat zarządu głównego, mgr Matlachowski z Warszawy, a referat gospodarczy — kpt. Grzegorzak z Łodzi. Po południu rozpoczęła się obszerna dyskusja. Obrady zakończono przyjęciem szeregu ważnych dla życia wsi uchwał i wysłaniem telegramu do Romana Dmowskiego.

Szczegółowe sprawozdanie z przebiegu ciekawych obrad podamy w następnym numerze.

brzeziński. Do wyrobu monet używano stopu metali, wydającego dźwięk prawdziwego srebra. Również waga pokrywała się dokładnie z ciężarem monet prawdziwych. Dlatego też fałszyki było bardzo trudno odróżnić od monet prawdziwych.

Aresztowano 3 osoby, przy czym główny bohater afery ma już za sobą 15 lat więzienia.

Z uwagi na toczące się śledztwo, bliższych szczegółów tej sensacyjnej afery podać nie możemy. (p)

okręgu ZZZ. Posiedzenie zakończyło się w atmosferze względnego spokoju, jednakże uchwała, przyjęta przez radę okręgu łódzkiego jest pełnym potwierdzeniem rozłamu ZZZ.

Mianowicie w uchwale, przyjętej w łódzkim okręgu wyrażono swą solidarność z akcją OZN. Nie jest to wprawdzie akces, niemniej jednak wyraźnie wskazuje na to, iż akces taki będzie uchwalony. Postanowienie to stoi w jaskrawej sprzeczności z uchwałą centralnego kongresu, jednak na razie Rada Okręgu Łódzkiego nie ustaliła swego stosunku do władz centralnych ZZZ, które — jak wiadomo — stoją na stanowisku współpracy z PPS i klasowymi związkami.

Ponieważ po okręgu śląskim jest to drugi z kolei największy okręg, który się wylamał spod dyktand władz centralnych, należy oczekiwać albo zmiany taktyki centrali, albo utraty wpływu jej na organizację.

Jacobini zwolniony z aresztu bez kaucji

Warszawa (Tel. wł.) Od kilku dni toczy się w Sądzie Okręgowym w Warszawie proces Polsko-Belgijskiego Towarzystwa nasycania podkładów kolejowych, które naraziło skarbu państwa na olbrzymie straty.

W charakterze oskarżonych występuje szereg osób, a m. i. dyr. Jacobini, jedyny, który odpowiada z aresztu. Obrona dyr. Jacobiniego postawiła wniosek o zwolnienie go z aresztu. Sąd przychylił się do tego, ale zażądał 10 tysięcy złotych kaucji. Oskarżony nie wpłacił jednak kaucji. Obrona powtórnie zgłosiła wniosek o zwolnienie, ale bez kaucji, gdyż dyr. Jacobini nie posiada 10 tysięcy złotych. Sąd zgodził się na to.

Strajk w kopalni „Giesche“

Katowice. (Tel. wł.) Nie tak dawno zakończył się strajk górników w kopalni „Giesche” w Nikiszowcu, przy czym wysunięte przez strajkujących żądania poprawy bytu zostały przez dyrekcję kopalni przyjęte. Niestety żądania te nie zostały dotąd zrealizowane, co spowodowało, że górnicy na znak protestu przeciw zwlekaniu ze spełnieniem zobowiązań ze strony dyrekcji zastrajkowali.

Strajk trwał kilka godzin i miał charakter demonstracyjny. Strajkującym chodziło przede wszystkim o to, aby dyrekcja poprawiła warunki mieszkaniowe górników i obniżyła akordową normę wydobycia węgla.

„Akademik” nie wybrany

Warszawa. (Tel. wł.) W sobotę i niedzielę odbyły się zebrania Polskiej Akademii Literatury bez udziału Rostworowskiego.

W pierwszym dniu obrad przeprowadzono reorganizację personalną poszczególnych sekcji i zatwierdzono szereg spraw bieżących.

Niedziela była poświęcona wyborom nowego akademika literatury. Po przedstawieniu kandydatur przez po-

Przez radio o równowadze budżetowej

Warszawa. (PAT). Wczoraj podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu prof. dr Tadeusz Grodyński wygłosił przed mikrofonem Polskiego Radia odczyt, w którym przedstawił metody osiągnięcia w Polsce pierwszej równowagi po kryzysie.

KRONIKA ŁODZI

Zebranie robotników przemysłu dzianego. W dniu wczorajszym odbyło się zebranie robotników przemysłu dzianego, na którym omówiono sprawę unormowania warunków pracy i płacy na nowe artykuły produkcji systemem akordowym. Na zebraniu postanowiono interweniować u inspektora pracy celem wszczęcia rokowań z przemysłowcami, chodzi bowiem o zawarcie dodatkowej umowy i norm zarobkowych.

Strajku w przemyśle metalowym nie będzie. W niedzielę odbyło się zebranie delegatów oraz kilka zebrań robotników w fabrykach przemysłu metalowego w związku ze strajkiem w fabryce maszyn St. Weigt i Ska. (Senatorska 7). W rezultacie postanowiono ogólnego strajku metalowców nie proklamować, natomiast udzielić pomocy materialnej strajkującym oraz zwrócić się do inspektora pracy z wnioskiem o interwencję i rychłą likwidację strajku. Na 18 hm. zwołano wiec ogólny metalowców, na którym w razie trwania jeszcze strajku u Weigta ma zapasę uchwała w sprawie strajku powszechnego w przemyśle metalowym.

Pomysłowa Żydówka skazana za oszustwo. Przed Sądem Okręgowym w Łodzi odbył się proces 51letniej Rojzy Ryfki Wald, ilustrującej dosadnie pomysły żydowskie. Waldowa przed 13 laty religijnie rozwiodła się z mężem swym, który wyjechał do Wiednia. W 1934 roku zamierzając zawrzeć związek małżeński z 70-letnim Moszkowiczem, właścicielem domu przy ul. Rokicińskiej 24, zwróciła się do adw. Weylandowej (Żydówki), otrzymując blankiet upoważnienia, wypisała nazwisko swego męża Walda i na tej podstawie adwokatka przeprowadziła rozwód w Sądzie Okręgowym w Łodzi w dn. 20 października 1934 r. Po otrzymaniu rozwodu zawarła nowy związek małżeński z Moszkowiczem, który zapisał jej połowę domu. Wywołało to sprzeciw ze strony syna Moszkowicza, Hersza, który ustalił adres Walda w Wiedniu i napisał list o małżeństwie jego żony. Wald wystosowała skargę do prokuratora, iż nikomu nie podpisywał pełnomocnictwa do przeprowadzenia rozwodu. Wszczęto dochodzenia i w rezultacie Waldowa pociągnięto do odpowiedzialności karnej za oszustwo i sfalszowanie pełnomocnictwa. — Sąd po rozpoznaniu sprawy pomysłową Żydówkę skazał na 6 mies. więzienia. — Równocześnie wyrok poprzedni o rozwiązaniu jej małżeństwa unieważniono, więc Waldowa odpowiadać będzie za bigamię.

Przebił mu serce bagnetem. Wczorajszej nocy przy zbliżeniu ul. Napiórkowskiego i Dębowej wynikła bójka, po której na placu pozostał przebiły bagnetem w okolicę serca 17-letni Eugeniusz Fontner (Napiórkowskiego 47). Mimo przybycia pogotowia, ranny zmarł. Wszczęte przez policję dochodzenie niezwłocznie ustaliło, że sprawcą zabójstwa jest 27-letni Henryk Zborowski (Dębowa 4), który miał z zamordowanym osobiste porachunki. Zabójcę znaleziono w mieszkaniu śpiącego. Przeprowadzona rewizja w wyniku dała odnalezienie bagnetu, którym Fontner został zamordowany. Zabójcę osadzono w więzieniu.

Prenumerata miesięczna (7 wydań tygodniowo), z odbiorem w agenturach 2,35 zł. Za odosłaniem do domu odpowiednia dopłata. 1/4 pocztach i u listonoszów miesięcznie 2,34 zł. kwartalnie 7.—. Poczta przyjmuje zamówienia tylko na 6 wydań tygodniowo (bez półroczniaków). — Pod op. sk. w Polsce 70. Rękopisów niezamówionych redakcja nie zwraca. W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą, przeskód w składzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie piśmi. a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Centrala Poznań, św. Marcin 70, P. K. O. Poznań 200 149. Telefony centrali: 40-72, 14-76, 33-07, 44-61, 35-24, 35-25; po godz. 19 oraz w niedziele i święta: 35-24, 40-72. Redaktor odpowiedzialny Andrzej Trella z Poznania. Za wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Leon Trella, Łódź, Piotrkowska 91. — Za ogłoszenia i reklamy: Antoni Lesiewicz z Poznania.

„SYCYLIJSKIE NIESZPORY“ W PALERMO

Palermo w r. 1282 — Verdi i Scribe — „Teatro Massimo“ — największy teatr Włoch — Wielkopańskie ambicje Palerma — Jak faszystowskie Włochy finansują swoje opery? — „Palermo - La Felice“

(Od własnego korespondenta „Orędownika“)

Palermo, w kwietniu

Był rok 1282. Sycylia dusiła się pod uciskiem zniechęconej dynastii Andegawenów. W Palermo, stolicy, rządził okrutny Guido di Monforte, gubernator Karola Andegawęńskiego, króla Neapolu. Krewka, do swobody przywykła ludność wyspy raz po razie zrywała się do walki z ciemiężcą, lecz zawsze ulec musiała przemocy zakutych w zbroje rycerzy francuskich. Na czele spisku stanął wówczas tajemniczy Jan Procida, fanatyk wolności sycylijskiej, który potrafił zorganizować ludność i przygotować ogólne powstanie. Jako chwilę podjęcia walki umówiono uroczystość ślubu Arriga, syna gubernatora, z Heleną, siostrą Fryderyka austriackiego, ściętego z rozkazu Andegawenów. Gdy po skończonej ceremonii zabrzmiały dzwony wspaniałej katedry palermitańskiej, ludność dobyła noży, rzuciła się na święte Guida, a w całym mieście rozpoczęła się krwawa rzeź, która przeszła do historii pod nazwą „nieszpory sycylijskich“.

Ten właśnie epizod stanowi — jak wiadomo — osnowę opery Verdiego pod takim samym tytułem. Słuchaliśmy jej wczoraj w najwłaściwszym miejscu, jakie dla jej wystawienia w ogóle można znaleźć: w tym samym Palermo, które stanowi środowisko i tło dzieła. Jadąc do teatru nie można nie minąć normańsko-gotyckiej katedry i dzwonnicy połączonej z nią pysznym łukiem; chwilę później oglądaliśmy to samo miejsce na scenie teatru. Łatwo zrozumieć, że potęguje to wielce wrażenie widowiska i pozwala wczuć się głębiej w intencję Verdiego. To też, choć opera uchodzi na ogół za nużącą i przewlekłą, to widziana w Palermo nabiera życia i trzyma widza do ostatniej chwili w napięciu.

Osobliwa jest historia powstania „Nieszporów Sycylijskich“. W r. 1853 zwróciła się do Verdiego, słynnego już kompozytora — twórcy „Rigoletta“, Wielka Opera paryska z propozycją napisania specjalnej opery na uroczystość otwarcia światowej wystawy w Paryżu. Verdi wybrał libretto Scribe'a i Duveyrier'a, mające za temat wspomniany epizod powstania w Palermo przeciwko panowaniu francuskiemu na Sycylii. Dzieło spotkało się natychmiast po premierze z ogólnym zdziwieniem a nawet oburzeniem Francuzów, dotkniętych w swej miłości własnej, zaś Napoleon III udzielił nawet z tego powodu ostrej nagany ówczesnym dyrektorom Grand Opéra, Roqueplanowi i Duponchelowi. Artystycznie odniosła jednak opera od pierwszej chwili największy sukces. Późniejsza krytyka zaliczyła wprawdzie „Nieszpory“ do siabszych dzieł Verdiego, lecz zawsze odnajdowała w nich miejsca, godne najwyższych wlotów kompozytora. Opera odznacza się przy tym szczególną obfitością tzw. „pezzi d'insieme“ — duetów, tercetów i kwartetów, oraz chórów (słynne „de profundis“ IV aktu).

„Teatro Massimo“ w Palermo, największy teatr Włoch, wystawił operę Verdiego, niegraną tu od 1895 r., na otwarcie swego tegorocznego sezonu wiosennego. Przedstawieniu nadano szczególnie uroczysty charakter, zaangażowano najwybitniejsze siły, a z

Rzymu zaproszono specjalnie dziennikarzy włoskich i zagranicznych, okazując przy tym prawdziwie sycylijską gościnność.

Olbrzymi teatr sam przez się stanowi dużą osobliwość. Wybudowany w r. 1891 przez miejscowego architekta Basile, był wyrazem wielkich aspiracji miasta, które nigdy nie zapomniało, że przez kilka wieków należało do najdośćniejszych ośrodków cywilizacyjnych świata i od tego czasu nie potrafiło się już wyzbyć pretensyj do rozmachu i wielkopańskiego gestu. Palermo posiadało w czasie budowania „Teatro Massimo“ drugi gmach teatralny, do dziś doskonale jeszcze spełniający swe zadania, lecz postanowiono nowym swym teatrem zaćmić wszystkie główne sceny włoskie. Udało się to tylko w części, bo ogromny budynek z widzownią na prawie 4 tys. miejsc okazał się od samego początku o wiele za wielki dla potrzeb miasta. Z braku funduszy na pokrywanie stale rosnących deficytów sezon mógł trwać tylko około miesiąca w roku. Nieodnawiany i nie modernizowany teatr podupadał

coraz bardziej, tracąc swe artystyczne znaczenie...

Dopiero w bieżącym roku dokonano gruntownych reform. Prowadzenie opery w Palermo powierzono autonomicznemu towarzystwu półpaństwowemu, zaś funduszy dostarczono mu przez nałożenie wysokiego haraczu na wielkie banki sycylijskie. Jest to zresztą system ogólnie w faszystowskich Włoszech stosowany i np. olbrzymie deficyty „Scali“ pokrywa się w dużej mierze z wysokich danin kinoteatrów mediolańskich.

Potężny gmach największego teatru we Włoszech stanowi prawdziwy labirynt kulturalny, przejść i sal, a orientację utrudnia jeszcze jego dziwna niesymetryczna budowa. Pomimo zaś wielkich rozmiarów budynku panuje wszędzie charakterystyczna dla starych teatrów ciasnota. Trudno się oprzeć wrażeniu, że na wypadek wybuchu pożaru podczas przedstawienia teatr stałby się olbrzymim stożkiem dla zgromadzonych tłumów, które w normalnych warunkach z trudem przeciskają się przez wąskie korytarze ku widzowni...

Balet „czterech pór roku“ na dworze wicekróla Guido di Monforte...

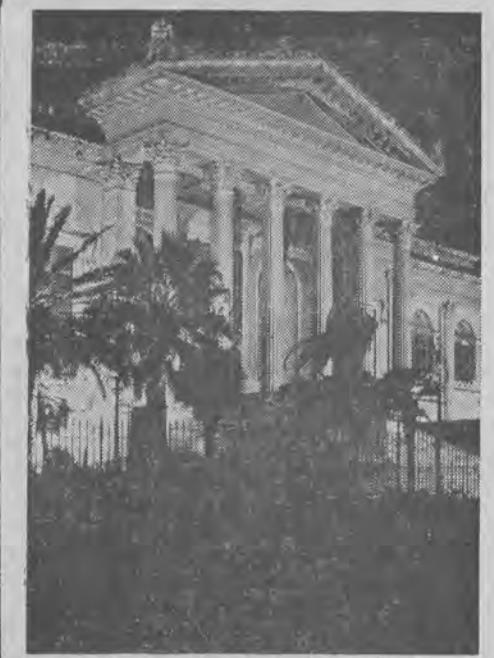
Mieszkania na kołach

Idąc za przykładem U. S. A., gdzie mieszkanie na kołach, tj. auto mieszkalne znalazło szerokie zastosowanie, przemysł samochodowy w Belgii, Francji, Anglii i Czechosłowacji produkuje w większych ilościach wozy mieszkalne, pomyślane jako przyczepki do aut. W takim mieszkaniu na kołach mieści się pokój (lub dwa, zależnie od wielkości wagonu), przedział z kuchenką, kapielnią itd. Praktyczni Amerykanie wyposażyli swe wozy mieszkalne we wszystkie udogodnienia, jakie mogą być w tych warunkach zastosowane, tak, iż mieszkaniec domku na kołach nie jest pozbawiony tych wygód, do których przywykł, mieszkając w mieście.

W Stanach Zjednoczonych ilość znajdujących się obecnie w użyciu domów na kołach przekracza już 800.000 i wykazuje tendencję do dalszego wzrostu. Trzeba

przy tym zaznaczyć, że gdy w krajach zachodnio-europejskich auto-przyczepka pomyślana jest i stosowana jako mieszkanie na lato lub na week-end, to w Stanach, gdzie mieszkania są dość drogie, coraz więcej ludzi zaczyna oswajać się z mieszkaniem przemieszczalnym, ruchomym, jakim jest auto-przyczepka. Unika się w ten sposób drogiego czynszu, a nawet jeśli ktoś nie posiada własnego auta, może z łatwością za małą opłatą wynająć auto, które przywiezie przyczepkę na żądane miejsce. Osobliwe korzyści przedstawiają mieszkania na kołach dla tych, którzy, nie mając stałego zajęcia, zmuszeni są do przenoszenia się z miasta do miasta.

Obok tych mieszkań powstał w U. S. A. nowy jeszcze typ mieszkań przemieszczalnych. Oto wielkie przedsiębiorstwa budowlane produkują teraz serwowo kilka typów domków i willi składanych, które łatwo dają się w częściach składowych przewieźć z miejsca na miejsce i w ciągu doby ustawić w całości. Profesor Ogburn

Wspaniała fasada „Teatro Massimo“ w Palermo — największego teatru włoskiego.

Imponująco przedstawia się natomiast wspaniała, błyszcząca złoconymi siedmiopiętrowa sala teatralna, gdy w łóżach i w czerwonych fotelach parteru zasiada wytworna publiczność palermitańska. Czarnowłose piękności w wielkich toaletach i smagli przystojni mężczyźni we frakach — potomkowie mściwych i zawziętych powstańców sycylijskich z krwawej rzezi 1282 r...

Według opinii włoskich krytyków operowych nigdy dotąd „Nieszpory Sycylijskie“ nie zostały wystawione z takim rozmachem i na tak wysokim poziomie. Sopran Arangi-Lombardi, tenor Lo Giudice, baryton Guicciardi i bas Vaghi stanowią obsadę wyższej klasy, głośny malarz teatralny Salvatore Santonocito stworzył pięć niezrównanych obrazków Palermo XIII w., zaś całością kierował dyrygent mediolańskiej „Scali“ Franco Capuana. Balet „czterech pór roku“ z III aktu wykonał zespół 60 osób z primabalerią królewskiej opery rzymskiej Bianką Gallizią na czele.

Kiedy kurtyna zasłoniła stopy trupów rycerzy francuskich zmasakrowanych w ostatnim akcie — wracamy znowu do Palermo prawdziwego. Wąskie, opustoszałe o tej porze uliczki, szmerzące średniowieczne fontanny, arabskie kopuły na kościele św. Jana Eremitów, gotyckie łuki katedry i renesansowe fasady pałaców wielkich rodzin sycylijskich... Palermo tyranów greckich, normańskich Rogerów, Hohenstaufów, Andegawenów i Aragonów. Palermo „La Felice“...

JAN KAWCZYŃSKI.

Scena przed pałacem królewskim w rekonstrukcji Santonociego...

Gdy budowano stare zamki...

Pisarz arabski At Bekri mówi że Słowianie (z wieku X) chcąc budować zamek, „kierują się ku łąkom, otoczonym wodami i trzcina, tam oznaczają miejsce okrągłe, albo czworokątne, naokoło wykopują rów, a ziemię z niego sypią na wał, utwierdzając wał deskami i kołami, póki ściana nie dojdzie do zamierzonej wysokości. Do bramy zaś, wchodzi się po drewnianym moście“.

Były jednak podania z czasów dawniejszych o budowaniu zamków na wysokich górach. Np. na Łysiej-Górze (w woj. Sandomierskim). Jak głosi stare podanie gminne, mieszkali na niej niegdyś olbrzymi, którzy zbudowali sobie tutaj zamek. Szczęśliwymi, rzekomo, tego zamku, są ogromne kupy gruzów i głazów. Potwornych zwalisk tej olbrzymiej budowy, ogromnych kup gruzów i kamieni, ani ciernie, ani kolczyste rośliny, ani gęste drzewa i mchy zakryć nie mogły. Teraz wznosi się na Łysiej-Górze klasztor zakonu św. Benedykta.

Dalej przypomina nam się góra zamkowa w Siskowie nad Niemnem, na której stał kamienny zamek litewski w XIV wieku. Niezależnie od szczątków jego baszt, wierzchołek góry był zarzucony beładnie wielkimi głazami polnymi, które ręka ludzka z wielkim trudem nagromadzić tam mogła, a które jednak nie należały do tych murów, jakich szczątki pozostały z XIV wieku.

Książę Konrad Mazowiecki użył kościołów i klasztorów, jako twierdz, gdy chcąc opanować księstwo Krakowskie, poobsadzał w r. 1235 swym rycerstwem: kościół Kolegiacki w Skarbimierzu, klasztor Jędrzejowski, Przedocin i św. Jędrzeja w Krakowie.

W archiwum jeżewskim znajdują się akta urzędowe z lat 1827 i 1828 obejmujące opisy wszystkich starych zamków i ich ruin w granicach Królestwa Kongresowego, sporządzone przez ówczesne komisje wojewódzkie.

U. M.